

קריאה יקרה

אזורים שלמים של הארץ פשוט אינך יכול לקבל את דף. לאזורים שלמים של הערים הגדולות — דייני לא הגיע דף מעולם. ברוב עריהשדה לא הסכים אף קיוסק אחד להפיצו.

★ ★ ★ פירושי הדבר: ברגע זה עצמו יש

מאות אלפי אזרחים בישראל, שאינם יכולים לקרוא את דף. אף אם הם רוצים בכך. לא ניתן להם לבחור בחומריהקריאה שלהם, כי מקוריהאינפורמציה הרצוי להם. הדבר נמנע מהם בכוח, על ידי פעולה שרירותית ובלתי חוקית.

הוגשו על כך תלונות למשרה ולמפקח על ההגבלים העיסקיים. נפתחו חקירות. אבל טחנות החוק טוחנות לאט. כידוע, אמנם, במקומות רבים נשבר החרם. מת נדבים תפסו את מקום המפיצים המקצועיים. במקומות רבים סירבו הקיוסקאים לאימץ לחץ הקהל, הדורש את דף במידה גוברת והולכת, הכריח את המוכרים במקומות רבים לשים קץ לחרם. אולם התופעה עצמה עדיין קיימת. ורק לחץ חזק עוד יותר של הציבור על מטילי החרם, על הקיוסקאים ועל ה מוכרים ישים לו קץ.

★ ★ ★ כדאי דייין בצד הציבורי של חרם זה.

כי יש לו השלכות חמורות. אמנם, מניעי בעלי הצהרונים אינם פוליטיים, אלא מסחריים. הם מסתכלים על עתון

כאשר ההלטני, ביום הראשון של מלחמה, לגשת מיד להוצאת עתון יומי ל שעת-חירום, ידענו שאנו מקבלים על עצמנו משימה כמעט בלתיאפשרית.

הרעיון צץ בעיקבות שיחה שהיתה לי אורי אבנרי, כמה ימים לפני כן, עם מנחם בגין. באותו זמן נוצרה בכנסת איזירה של ליכוד, כאשר כל הסיעות, חוץ מהקומוניסטיים, חייבו מלחמת-התגוננות בעיקבות סגיר רת מיצר טיראן והאיום הישיר של המערך המצרי החדש בסיני.

בגין בירך את אבנרי על הדברים שאמר באותו יום במליאה, ואחר כך אמר: "יש בי ירך מכשיר חשוב. עתונך משפיע על אנשים רבים, ובעיקר על הדור הצעיר. זה מטיל עליך תפקיד חשוב. אתה חייב להשתמש עכ" שיו בעתונך כדי לגבש את המוראל הלאומי לקראת המיבחן."

שעה אחרי שפרצו הקרבות, כאשר ישבנו בישיבת המערכת וניתחנו את המצב, הועלה לפתע הרעיון המעשי: הבה ונוציא עתון יומי, בימים כאלה, כאשר המצב משתנה מיום ליום, ואף משעה לשעה, אין טעם לי השמיץ את קולנו פעם בשבוע, מעל עמודי השבועון בלבד. צריכה להיות לנו האפשרות לאמר את אשר יש לומר בכל יום, כשה מאורעות הם עדיין בעיצומם.

ראינו בכך את תרומתנו למוראל הלאומי — עתון יומי הפונה לחיילים ולמשפחותיהם,

הוצאת ספרים „לדורי“
רח' בצלאל יפה 4, תל-אביב

מכריזה בזה — בין חיילי החזית והעורף — על תחרות כתבות — זכרונות שייכללו ב-

ספר מלחמה תשכ"ז

(מן הסואץ ועד קוניטרה)

העומד להופיע בקרב
אם היתה לך חוויה מרתקת — בחזית, במשק מופגז, במיפגש עם חלקיארץ הדשים ואוכלוסיה זרה, או בעורף — כתוב עליה! האורך איננו חשוב, אנו נערוך את הכתבות הטובות ונפרסמן (אחרי צנזורה בטחונית ע"י המוסדות המוסמכים) בספר, הבא להנציח את השעות הגדולות אשר עברו עלינו — מן הסואץ ועד קוניטרה!

הכתבה החשובה והמעניינת ביותר, לדעתנו, תזכה את כותבה בפרס ראשון של — 500 (חמש מאות) ל"י. כן ינתן פרס שני של — 200 (מאתיים) ל"י ופרס שלישי של — 100 (מאה) ל"י. וכל אלה בנוסף לשכר-הסופרים המקובל בהוצאנו לכל מי שדבריו פורסמו בו (והספר במתנה, כמובן).

כל חומר שישלח במסגרת תחרות זו יהיה את קניינה הבלעדי של הוצאת „לדורי“. המועד האחרון למשלוח החומר: 10 ביולי 1967.

כתוב לנו מה עבר עליך בימי המלחמה — מן הסואץ ועד קוניטרה!

Puntos de Vista... Pur

Un Parlamentario Israeli Explica las Dificultades con los Arabes

Por: Uri Avneri

Nota de la Redacción: se unen; rondamos nuestros movimientos en su principio; ...

הכותרת ב„דיארי דז קאריבה“

כעל סחורה, כמו דגים-מלוחים, והם לוחמים מלחמת-פרנסה בשיטות של שוק. זה מעיד על אופיים ועל יחסם לייעודם. אך התוצאה חמורה הרבה יותר. חברה דמוקרטית בנוייה על התמודדות חופשית של רעיונות וגישות, על זרם חופשי של אינפורמציה בכל הצינורות האפשריים. בלעדיהם, אין הדמוקרטיה יכולה לפעול. זה נכון בימים כתיקונם. זה נכון שבעתים בימי-חירום, כאשר עומד הציבור בפניו ה צורך להכריע בעניינים גורליים. ככל שתרכה האינפורמציה, ככל שתהיה מגוונת יותר, ככל שתישמענה דיעות רבות יותר, כן יגדל כושר הציבור להכריע הכרעה נבונה. כאשר מוגופוליסט יחיד, או קבוצת-מוגו פוליסטים, משתלטים על צינורות-האינפורמציה בכוח-הזרוע, וחוסמים אותם כמו ש עבדאלינאצר חסם את מיצר-טיראן — הרי יש בכך סכנה גדולה.

★ ★ ★ הקורא מודרכי יעקבי, מהקולג' ה

עברי בבאראוקלי, קולומביה, כתב לי: „ביום השני 5 ביוני, הגיע לדי העולם הזה (1952), ובו מאמרו של אורי אבנרי אל מנהיגי ערב. היה זה יום התחלת המלחמה, וכולנו היינו צמודים לרדיו, ומקשיבים בחרדה ל ידיעות מהחזית.

„רק למחרת היום, אחרי חזירי המעובדה, בצפיה בין מהנורות-החדשות אחת לשניה, התפנית לקרוא מעט בעתון. בקוראי את מאמרו של אבנרי, החלטתי לתרגמו מייד ל לשלחו לעתון מקומי, דיארי דז קאריבה (יומן הים הקאריבי).

„המאמר פורסם ביום הששי, בעמוד ה: מאמרים הראשיים, תחת הכותרת: איש פרלמנט ישראלי מסביר את הקשיים עם הערבים.“

היתה זאת רק צורה אחת בה נפוצו, כי שבועות אלה, דיעות העולם הזה ברחבי ה: עולם — בעזרתם הפעילה ביותר של קוראיו.

המוסר להם בקיצור נמרץ, ובסיגנון חדש לגמרי, מה קורה ומדוע זה קורה.

★ ★ ★ היה ברור לנו כי הגשמת רעיון זה תי

תקל במכשולים עצומים. כמעט כל המערכת היתה, ונשארה עד היום מגוייסת. (פתרנו בעיה זו על-ידי גיוס כללי של מתנדבים. מיטב הכוחות העתונאיים הפנויים התגייסו למשימה זו בהתלהבות, וכך הורכבה בו במקום מערכת מאולתרת חדשה, שאין לה דוגמה בארץ כבחינת ה: כשרונות המרוכזים בה).

- כמעט אי-אפשר היה להשיג נייר.
- המלחמה שיבשה את כל דרכי-האינפורמציה המקובלות.
- המתכונת העתונאית שעמדה נגד עיינינו, ושהתגבשה אצלנו במשך שנים ארוכות של מחשבה ונסיונות, היא שונה מכל מתכונת יומית קיימת. היא בעלת אופי מהפכני, בתאי הארץ. בוודאי היה קשה להגשים אותה בימים כתיקונם. לעשות זאת במלחמה, כאשר כל העובדים המקצועיים הטכניים היו גם הם מגוייסים — זה היה כמעט בלתי אפשרי.

★ ★ ★ כל זה ידענו מראש, ואת כל זה לקחנו

בהשבון. ראינו את הבעיות, והתגברנו עליהן ככל שיכולנו.

אם אתה קורא את דף, בוודאי עמדת ב: על מידת ההצלחה. אך מכשול אחד לא לקחנו בחשבון. לא העלינו אותו אפילו על דעתנו. כי מכשול זה הוא מכווער, כה זדוני, עד כי קשה היה להעלותו על הדעת גם בימים כתיקונם — ועל אחת כמה וכמה בעת מלחמה.

כונתי לחרם הטוטאלי שהוטל על העתון החשש מצד שני הצהרונים הוותיקים. הם איימו בנקמה ציבורית ופוליטית על בעלי כל דפוס שיעז להדפיס את דף. הם הודיעו לכל מפייץ חשוב שהוא מסכן את פרנסתו, אם יעז לקבל את דף להפצה.

● סוכניהם הופיעו אצל בעלי-קיוסקים בודדים, ואיימו עליהם באי-אספקת שני ה: צהרונים, אם יעלו את דף על דוכניהם. חרם טוטאלי זה הוא עדיין בעיצומו. ב:

קורסי קיץ

לתלמידי בתי ספר יסודיים ותיכונים ולמבוגרים — בכל השפות ההרשמה החלה

בתל"פ

ב בית-ספר כשפות

תל-אביב, נחלת בנימין 2, טלפון 56347
ח' פ' ה, רחוב החלוץ 27, טלפון 69265

הלו! הלו! כסף אלוטית

מתקבל כבר 5,000 חנויות שונות בארץ!

גוזר ושלח מיד!

לכב. מועדון חוג הקוראים, ת.ד. 9047 ת"א

א.נ.

היות ואלבום מלחמת הנצחון תשכ"ז, העומד להופיע, הוזל ל-5.90 ל"י, וברצוני להבטיח לי את קבלתו, אני מזמין..... אלבומים, ושולח בזה מקדמה של — 2 ל"י בצ"ק, או לבנק הדואר, חשבון מס. 45921, לכל אלבום מוזמן. אני רושם לעצמי כי האלבום יכלול כ-200 תמונות, כל ההסברים בעברית, צרפתית ואנגלית, וכי דמי המשלוח של האלבום יחולו עליכם.

שם וכתובת חתימה תאריך

איש כסף